БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
01 -09- 2025
ON2 02 2024 768-9

**Broj: S1 3 U 048333 24 U**
**Sarajevo, 07.08.2026.godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednik vijeća, Samra Akova i Efraima Čosića, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović,kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja "EOS COMPANY" d.o.o. Srbac, ulica Prijebljezi bb, Razboj Ljevčanski, Srbac, koga zatupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljine ul. Miloša Crnjanskog br. 1/I, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-786-8/24 od 18.04.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH - filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.08.2026.godine, donio je

**P R E S U D U**

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-02-07-1-786-8/24 od 18.04.2024. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50 KM KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

**O b r a z l o ž e nj e**

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum u uvodu, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o rezultatima postupka, broj 1.-2098-7/23 od 26.02.2024. godine, ugovornog organa Preduzeće za poštanski saobraćaj Republike Srpske a.d. Banjaluka, u postupku javne nabavka peleta za radne jedinice Banja Luka Foča, Sokolac, Bijeljina i Doboj i odbijen je zahtjev za povrat nakande žalbenog postupka kao i zahtjev za nakandu troškova postupka.

Tužitelj je tužbom protiv pobijanog rješenja tuženog, blagovremeno pokrenuo upravni spor. U tužbi ističe da je rješenje tuženog zahvaćeno višestrukim povredama odredaba upravnog postupka, slijedom čega je nepotpuno utvrđeno činejnično stanje i posljedično tome pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Navodi da među strankama nije sporno da je došlo do tehničke greške upisivanja pogrešnog broja lične karte, ali je sporno da li je izjave dalo, ovjerilo i potpisalo ovlašteno lice što bi eventualno bio osnov eliminacije žalitelja, a što je suština i namjera zakonodavca. Dalje se poziva na praksu ovoga suda zauzetu u presudi broj S1 3 U 041203 21 od

24.01.2023. godine. Poziva se na relevatne odredbe člana 3., 6., 8. i 10. Zakona o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni glasnik Republike Srpske, broj 106/09), te ističe da kada se iste dovedu u međusobnu vezu ne daju ovlaštenje ugovornom organu da preispituje izvršene ovjere. Nadalje se u tužbi poziva na akt ugovornog organa, koji tuženi nije ni razmatrao što predstavlja grubu povredu odredbi člana 233. stav 2. ZUP-a, a u vezu sa odredbama člana 9. i 13. istog Zakona. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i premet vrati tuženom na ponovni postupak uz nakandu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženi kao i ugovorni organ su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama propisanim odredbom člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Tuženi je pobijanu odluku donio, kako to proizlazi iz obrazloženja, jer je imao u vidu činjenicu da postoji nesklad između brojeva lične karte navedenim u dostavljenim izjavama i aktuelnom izvodu iz sudskog registra, te kako je ugovorni organ prilikom ponovne ocjene utvrdio da je u spornim izjavama naveden broj lične karte jednog od osnivača drugog privrednog subjekta, također učesnika predmetnog postupka javne nabavke, tuženi cijeni da je žalitelj, ovdje tužitelj, prilikom sačinjavanja ponude izvršio povredu odredaba Zakona o javnim nabavkama. Stoga, smatra da je ugovorni organ donio pravilnu i zakonitu odluku, pa je primjenom člana 111. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14 i 59/22), a u vezi sa članom 228. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 93/09 i 41/13) odlučio kao u izreci rješenja.

Po ocjeni ovog vijeća, pobijana odluka dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14 i 59/22) - u daljem tekstu ZJN, uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Dakle, postupak javne nabavke je strogo formalan a ponudu, što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude, te članom 68. ZJN propisao razloge za odbacivanje ponude. Član 68. stav 4. tačka i) ZJN propisuje da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. U smislu člana 3. ZJN, ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima

ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Nadalje, obavezan sadržaj rješenja koje se donosi u postupku po žalbi nije propisan odredbama ZJN, pa je Ured za razmatranje žalbi u obavezi primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 12/04) - u daljem tekstu ZUP, i to član 200. stav 2., kojim je propisano da obrazloženje rješenja mora sadržavati i, između ostalog, dokaze koje je nadležni organ proveo, kao i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje, kakvo je dato u izreci i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Dalje odredbom člana 233. stav 2. ZUP-a propisano je da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti i svi navodi žalbe. Ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju

U konkretnom slučaju nije sporna činjenica da izjave iz člana 45., 47. i 52. ZJN, a koje je tužitelj dostavio u svojoj ponudi sadrže tehničku grešku u vidu pogrešno upisanog broja lične karte lica ovlaštenog za zastupanje tužitelja. Međutim, ono što je sporno jeste da li takav nedostatak predstavlja razlog za odbacivanje ponude u smislu gore citirane odredbe člana 68. 4. tačka i) ZJN. Naime, postupak javne nabavke jeste strogo formalan, ali ponudu, što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom, a ne i određeni propust unutar dokumenta, ako se iz sadržaja cjelokupne ponude jasno i nedvosmisleno može utvrditi da propust unutar dokumenta ne utiče na valjanost ponude. Tuženi osporeno rješenje zasniva na činjenici da postoji nesklad između broja lične karte navedenog u dostavljenim izjavama i aktuelnom izvodu iz sudskog registra. Međutim, obrazloženjem pobijanog rješenja ne daje odgovor na pitanje da li su navedene izjave zaista date i ovjerene od strane ovlaštenog lica, a što jeste suština navedenih izjava. Pri tome, tuženi u osporenom rješenju uopšte nije cijenio žalbene, a sada tužbene, navode tužitelja da je dostavio akt Opštine Srbac od 04.03.2024. godine iz kojeg proizilazi da su predmetne izjave date i ovjerene od strane lica ovlaštenog za zastupanje tužitelja u pravnom prometu, a što predstavlja povredu gore citirane odredbe člana 233. stav 2. ZUP.

Stoga ovo sudsko vijeće nalazi da u konkretnom slučaju pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge propisane odredbom člana 200. stav. 2) ZUP, niti ocjenu svih navoda žalbe u skladu sa članom 233. stav 2. ZUP. Tuženi u postupku po žalbi nije postupio u skladu sa ZJN, niti u skladu sa relevantnim odredbama ZUP, a posebno članom 9. ZUP, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je na osnovu tako nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja dovedena u sumnju i valjanost pobijanog rješenja, zbog čega je primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni

glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), tužbu valjalo uvažiti, rješenje tuženog poništiti i spis vratiti na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, utvrditi odlučne činjenice i donijeti odgovarajuće rješenje.

Tužitelju pripada pravo na naknadu troškova ovog spora, budući da je u sporu uspio, pa je tuženi obavezan da mu troškove naknadi na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH. Troškovi se odnose na nagradu za sastav tužbe po punomoćniku advokatu u iznosu od 600,00 KM, paušal 25% u iznosu od 150,00 KM i PDV u iznosu od 127,50 KM, obračunati u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05).

**ZAPISNIČAR**
**Azra Mušanović**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA**
**S U D I J A**

**Ljiljana Lalović**